

SBORNÍK

JEDNOTY STARÝCH ČESKÝCH RODŮ V PRAZE

Rodopis - Historie - Heraldika.

Vychází 1/4letně. — Majitel, nakladatel a vydavatel spolek: Jednota Starých českých rodů v Praze. — Rediguje Dr. Vincenc Matina. — Redakce a administrace Praha II., Jircháře 10. Telefon 438-76. — Odpovědný redaktor Dr. Jan Rejsa. — Předplatné: ročně Kč 12.— Příspěvek členský: Kč 36.—, za správní rok. — Zápisné Kč 3.— pro nové členy. Užívání novin. známek povoleno výn. řed. pošt ze 7. června 1933 č. 142829/VII-1933.

Dr. V. J. Matina:

PhDr. JAN REJSA

Jak jsme již v předešlém čísle našeho Sborníku napsali, slavil náš spolupracovník a funkcionář Jednoty starých českých rodů dr. Jan Rejsa dne 16. září svoje padesáté narozeniny, a přinášíme proto čtenářům svým data z jeho plodného života.

Dr. Jan Rejsa narodil se 16. září 1886 na Novém Městě Pražském ze staré dolnolužické rodiny Kolkovských z Kol-kovic. Vystudovav akademické gymnasium věnoval se na filosofické fakultě university pražské studiu dějin českých, dějin umění, literatury a kultury staré Francie, klasické archeologie, antického umění a povšechné filosofie. Současně navštěvoval večerní školu figurální při uměleckoprůmyslové škole v Praze. Doktorát filosofie složil na thema o staro-křesťanských malbách antického Říma, thema dosud v českých poměrech neznámé. Další práce jeho jsou: Studie o Gossartově obraze (Gossart van Mabuse) vlámské Madony s evangelistou Lukášem, který kdysi býval umístěn na hlavním oltáři katedrály svatovítské a nyní se nalézá ve Státní galerii, a Studie o malostranských oltářích raného baroka. Literární příspěvky odborné a spolu kritické články tiskl vedle lyrických básní v Lidových listech, Národních listech, Venkově, Českém Slově, Díle, Topičově Sborníku, Týně, Literárním kruhu atd. Poslední studií jest „Zbraslav, jako umělecký projev českých králů ve středověku“. V našem Sborníku napsal několik větších prací rodopisných o svém vlast-

ním rodě, o pokutovaných městech a o právních poměrech pobělohorských. Sebrané básně věnované čtyřem velkým renesančním mistrům vydány byly bibliofilsky r. 1927 pode jménem „Čtyři renesanční sonaty“. R. 1928 básně „Na březích Ilissu“, 1929 anticky citěná scéna „Oasa Isidina“, nový překlad Gauguinovy knihy „Noa-Noa“, 1933 novela z hradečanského prostředí „Obraz sv. Dorothey“, 1933 sbírka básní „Hudba země“, 1935 „Duše v plamenech“. Do tisku připravuje sbírku exotických novel „Efeméry“ a romantickou novelu ze středověké Prahy „Madona bratra Bonaventury“. Jsa ve službách Městské pražské spořitelny dal podnět k plánovitému vedení archivu a knihovny Svazu čsl. spořitel a k rozšíření knihovny svého ústavu za posledního knihovnického sjezdu v Praze.

Přejeme našemu jubilentovi, aby ve své ušlechtilé práci v krásné literatuře a rodopisu ještě mnoho let mohl ve zdraví pokračovati!

Dr. Josef Volf:

ČEŠTÍ EXULANTI V MATRIKÁCH PERENSKÝCH

XIV.

Valchová Marie, z Prahy. Km. 22. II. 1632 dceři Gabr. Loebe-ho.

Valický Jindřich, z Prahy. Vdova po něm pohř. 10. III. 1635.

Valoušek Václ. Pohř. 19. IX. 1635.

Wallwas? viz Pescheck, Exul., str. 161.

Valter. Teplý, 1900, str. 35 uvádí v Perně k r. 1625 Čecha Valtra.

Vančura z Řehnic, Jiří, Felix. Do památníku Mladotova napsal r. 1629: Zu Gott und Ehren — steht mein Begehren. Meinem Freund und Oheim Georg Ml. von Solopisk in Exilii wegen der evangelischen Religion zu Pirna in Meissen 14 (24.) Martii 1629. Srv. Holínová, 1909, str. 140. Žil od r. 1629 s chotí a dcerou v Perně. R. 1632 psal výpůjční komisi, že žije již 10 let v exilu. Ačkoli mu byla r. 1622 udělena milost, že mu bude ponechána polovice jeho jmění, přec mu bylo celé zkonfiskováno, takže té milosti nemohl užiti a že děti přišly o dědické podíly. Po celou dobu žil z hotova. Svůj nábytek většinou prodal a penězíce protrávil. Nyní potřebuje sám podpory a pomoci jiných.

lidí a dobrých přátel. R. 1634 byl se švédsko-saským vojskem v Čechách; od r. 1636 sloužil ve švédské armádě. Manž. jeho žila stále v Perně. Srv. Bílek, Konf., str. 842; Schmertosch 1902, str. 223; Liva, Příspěvky, I. c., IX, 1935, str. 141, 358.

Vančurová, z Řehnic, Apolena, roz. Mateřovská, choť Jiřího, byla 4. III. 1630 km. v českém kostele; 17. X. 1631 dceři Jana Berky, viz Teplý 1900, str. 95. R. 1637 podepsala supliku za muže, jenž dlel u vojska v Polsku. Schmertosch 1902, str. 223.

Vandíček, z Prahy, byl podle Teplého 1900, str. 94 km. synu Kelblovu 24. I. 1630.

z Vartenberka Jan Jiří odešel po konfiskaci statků Nového Zámku a Rohozce do Saska; do Perna přišel podle Müllerova Ohlášení VIII. v l. 1622/23. Jeho osudy po r. 1631 viz Schmertosch 1902, str. 223. Srv. Bílek, Ref., str. 208.

Veber Jakub, sklenář ze St. m. pr. Pohř. 18. X. 1631; měl české kázání. Srv. Bílek, Konf., str. 1015.

Wehner Ondřej, rychtář ve Wilsdorfě v Čechách. Syn jeho Ondřej byl měšťanem a řezníkem v Perně, kde se oženil s dcerou řezníka perenského Kateřinou Zimmrovou.

Weissberger z Weissenberku Václav, ze St. m. pr., žil od r. 1629 se svou ženou Kateřinou a 4 dětmi v Perně, kde byl pohř. 6. V. 1631. 6. V. 1630 se mu nar. syn Albert; km. byli David Sieberland, lazebník, Šimon Volf a Magdaléna, dcera Floriana ze St. m. pr. Zemř. mu dívky: 20. VIII. 1631; 8. VII. 1632; 13. VII. 1632; 27. X. 1632.

Weissbier Jiří, z Prahy. Km. 28. VI. 1634 synovi Jiřího Stroh-schneidera. Manželka jeho Anna km. 23. XII. dceři Daniela Hurbria.

Weissmann Bartel, malíř v Litoměřicích, zemř. 9. VI. 1629, viz Pescheck, Exul. 37, 161; týž, Gegenref. II., 524. Snad lépe Geissmann.

Welbitzin (?) Liduška, km. 8. XII. 1635 synu Alberta Kranze.

Veliková s dcerou byla r. 1635 obviněna z kalvinství, viz Nosidlo, str. 78.

Velvetský Václav, rytíř, byl podle Teplého 1900, str. 96 km. synu Petra Kelbla 13. XI. 1633.

Vermilius Florian, ze Strakoníc. Žil od r. 1631 v Perně, viz Pescheck, Exul., str. 37 a týž, Gegenref. II, str. 521, kde je nazýván Wernel. Přispěl r. 1631 lat. veršy do Pohřební vzpomínky na Troila Hagiochorána. 30. XI. 1631 byl km. synu Jana Reisse; 26. VIII. 1632 umírá a 27. IX. 1632 je pochována jeho žena. Srv. Teplý 1900, str. 59. Exulant Jan Sofr. Kozák věnuje mu ve svém traktátu Discursus physici tractatus quattuor 1631 šest

básní, v nichž nazývá Vermilia svým 8letým průvodcem. Ve věnování tohoto spisu je prosba o návrat exulantů do vlasti.

Werner Křištof, z N. m. pr., pohř. 7. VIII. 1632; za hrob zapl. V jeho příbytku zemřel 12. VIII. t. r. „český hoch“.

Veselá Anna, viz Teplý, 1900, str. 95.

Veselská Dorota, km. synu Lorence Ditricha 6. V. 1627.

Veselský Václav, z Litoměřic, uvězněn r. 1631 na trhu v Lit., kamž přišel z Perna. Bílek, Ref., str. 89.

Widmann (Widemann) Jan, z Prahy. Pohř. mu 15. VIII. 1635 dítko a 31. VIII. t. r. on sám.

Vilas, viz Pescheck, Exul., str. 161.

Wild, viz Pescheck, Exul., str. 161.

Winderich Jiří, z Březnice na Lit., ženil se 16. IX. 1633 s Evou, vdovou po Křišt. Horáku („Horagens“) z Encovan.

Windisch Jan, z Lípy. Nar. se mu 4. IV. 1637 syn Valentin. Km. Jan Štěpán (Stephan), Valter Lindener a Marie, dcera Jana Hutmanna.

Windisch Jan, z Litoměřic. Pohř. 20. X. 1632.

Vint z Doubravičan Jan, měšťan St. m. pr. Psal r. 1632 komisi: V Praze musel zanechat veškerý svůj a své ženy majetek, hlavně pozemky a nedostal za ně do r. 1632 ani krejcaru. 5 let žije se svou ženou, s 3 dětmi a s 3 sirotky v Perně z prodeje nábytku. Pohř. byl 12. IX. 1632. Schmertosch, 1902, str. 227/28; Líva, Příspěvky, l. c. IX, 1935, str. 17 ad.

Vintová z Doubravic, Regina, roz. z Libichová, manž. Jana, podepsala r. 1637 supliku. R. 1641 žádala pro sebe a pro syny bratra Šimona Lopatského z Liběchova pas do Prahy. Od perenské rady se jí dostalo doporučení, že žije se svými sirotky tiše, počestně a nábožně. Zemř. 1660 v Perně.

M. Winter Tobiáš, býv. farář v Praze. Zemřel snad r. 1628. Pozůstalá dcera Marta 25. V. 1638 km. dceři Petra Hahna.

Vlk, (Welck) z Kvítkové, Jan st. odešel r. 1628 s manželkou Johankou, roz. Homutovou z Harasova r. 1628 z Čech a sloužil pak ve vojsku saském (1631). Do zápisníku Mladotova zapsal se 20. VIII. (2. IX.) 1631, viz Holínová 1909, str. 140. Později žil v Toruni, viz Slavík, Jihočeský kraj 1911, str. 182. Kurfiřt Jan Jiří I. byl opětovně žádán od cís. Ferdinanda II., aby byl mu tento „kacíř a rebelant“ vydán a byl mu proto r. 1629 radou, aby kurfiřtství saské opustil. Vlk se brání ve svém dopisu z 5. III. 1629, že dokumenty v Praze, zemské desky a „Acta regia“ jeho nevinu prokážou. Srv. Líva, Příspěvky, l. c., IX, 1935, str. 240.

Vlk z Kvítkova Jan Albrecht; jeho choť Alžběta žila v lednu 1631 v Žandově z výnosu svých statků v Čechách, kamž často dojížděla. Muž její obdržel r. 1631 povolení, aby se mohl usaditi se 7 osobami v pevnosti drážďanské. Srv. Bílek, Konf., str. 884; Schmertosch 1902, str. 227.

Vodička Jan, z N. m. pr. 14. IV. 1631 zemř. mu žena, 19. XI. 1631 on sám.

Vodháj Lorenc, z Prahy. Podepsal 1629 patent o almužnu, viz Nosidlo, str. 61.

Vodňanská z Uračova Dorota, matka Jindřicha Vodňanského, zapsala majetek svůj, půl domu, 31. VIII. 1628 svému synu Jindřichovi, tak, aby díl odvedl své tehdy svobodné sestře Lidmile, provd. později Hřebíkové. Žila v Perně a v Drážďanech, kde r. 1632 zemřela. 8. VI. 1630 změnila svůj kšaft; list podepsali v Perně Jakub Kozel z Peclínovce a Mates Jílovský z Uračova, viz Šimák, Mus. 1894, str. 282. Srv. Líva, Příspěvky, I. c., IX, 1935, str. 48, 108.

Vodňanská z Uračova, snad choť Jana Vodňanského, podepsala supliku r. 1638 v Drážďanech.

Vodňanský z Uračova Jan, exulant v Drážďanech r. 1632, viz Šimák, Čas. Mus. Král. Č., 1894, str. 282.

Vodňanský z Uračova Jindřich, z Prahy, syn r. 1621 státého Natanaela Vodňanského z Uračova, měšťana a primase St. m. pr. Manž. jeho Dorota odešla s rodinou svého syna, manželkou a děckem, a se svobodnou svou dcerou Lidmilou do Perna, kde od r. 1629 žily. 1. VII. 1630 nar. se Jindřichovi dcera Anna; km. byli: Barbora Magerlová, Anna Pichelbergerová z Varvažova a Jiří Zygł z Chocenic; 30. I. 1632 dcera Kateřina, při čemž byli km: Jiří Zygł, Anežka Kobrová a svob. Alenka z Litoměřic. Srv. Bílek, Konf., str. 886; Šimák, Musejník 1894, str. 282; Schmertosch 1902, str. 228; Teplý 1900, str. 95.

Vochová Lidmila, z Prahy. Pohř. 20. IX. 1636.

Vokounek Tobiáš, kněz. Zemř. r. 1628 a byl 1. dubna pro nenávisť luterských Němců pohřben na hřbitově tam, kde zahrabávali státé zločince. Nosidlo, str. 38/39 praví, že umřel smrtí pokojnou a přirozenou. „Že pak za živobytí jeho v podezření kněžím německým vešel, jakoby kalvinista byl, pročež nevědouc týž superintendent, vedle čeho se nad živým vymstíti, nebo jsa požádán z víry své počet náležitý a bez úhony učinil; tuto teprva nad mrtvým tělem jeho se mstil a do země nikam než na rozhranu neb k místům popravištním pohřbíti dopustiti na žádné prosby aniž přímluvy nechtěl, až po některém dni teprva na zadním krchově v těch místech zakopati poručil, na němž se Němci

v čas moru pochovávají, kdež těla těch, již pro své vejstupky stínání bejvají, pochovati obyčej mají. V účtech kostelních je v r. 1628 zápis: Ein böhm. Pfarrer Tobias, so ohne Ceremonien begraben, 34 gr.

Volavka Jan, měšťan. Nov. m. pr. Postoupil r. 1628 domy své dceři Anně a zeti Kašparovi Losinskému a odešel za hranice. V Perně hrána r. 1631 v jeho bytě komedie Hildegardis, viz Nosidlo, str. 68. Martinius připsal mu r. 1631 pohřební kázání nad Troilem Hagiochoranem, jehož pozůstalé dceři Anně byl poručníkem („konsors v ochraňování panny v sirotě zůstávající“). 27. VIII. 1632 byl pohřben; za hrob nic. V matrice: ein böhmischer Mann. Srv. Bílek, Konf., str. 1025; Líva, Příspěvek, I. c., IX, 1935, str. 255 a j.

Volavková Salomena byla 6. VI. 1628 kmotrou v českém kostele.

Volovská Magdalena, km. 17. X. 1631 dceři Jana Berky, viz Teplý 1900, str. 95.

Volovská Salomena, km. 8. I. 1636 synu Víta Městeckého.

Volovský Jan, z Prahy. Km.: 24. VI. 1630 synu Víta Šípka ze St. m. pr.; 3. V. 1632 synu Jana Rosea. Pohř. mu 27. VIII. 1632 synáček; za hrob zaplaceno.

Vorlová Anna, z měst pražských uvězněna při návštěvě Čech na trhu v Lit. Bílek, Ref., str. 89; Líva, Příspěvky, I. c., IX, 1935, str. 161.

Vorlovský (? Woldofsky) *Adam*, měšťan Nov. m. pr. Pohř. 6. I. 1632; zapl. za hrob.

Vostrovcová z Královic Anna, vdova po Janu Vostr. z Král., někdy na Vlašimi a Nov. Domašíně. Byla u ní vychována Anna Poněšická. Roz. byla Bryknarová z Bryksteina a dcera její Magdalena byla provdána Beřkovská. O jejím manž., viz Schmertosch 1902, str. 231. Žil ve veliké bídě. Srv. Líva, Příspěvky, I. c., IX, 1935, str. 431.

Wowor? Viz Pescheck, Exul., str. 161.

Vránovcová Kateřina, paní z Nov. m. pr., km. 6. IX. 1632 dceři Dan. Algina. Srv. Líva, Příspěvky, I. c., IX, 1935, str. 170.

Vrbenský Viktorin, bývalý děkan německobrodský, později farář u sv. Mikuláše v Praze. Žil nějakou dobu v Perně. Viz Růžička Jaroslav, Emigranti z Něm. Brodu, Čas. Spol. přátel starožit. XVI, 1908, str. 97.

z Vřesovic Kostomlatský Jan Habart prosil 3. IV. 1628 ze svého statku Ploškovice o přijetí do Perna, což mu bylo povoleno. R. 1629 byl tam se svou chotí Barborou, roz. ze Žlunic, jejím nevlastním otcem Albrechtem Myškou ze Žlunic a třemi

syny. Družina jeho čítala 21 osob. R. 1630 získal v Drážďanech panský dům v Perenské ulici. 8. XI. 1631 prosil o salvakvardiju pro své statky v Čechách a o pas, aby si nakoupil obilí, víno a potraviny a odvezl to po Labi do Drážďan. 13. VI. 1632 poslal kurfiřtovi omluvný list, že mu nemůže poskytnouti půjčku. Měl toho roku v Drážďanech choť, 3 syny, 4 děvečky a 30 sluhů. Toho r. (5. V.) prosil také o pas pro nejstaršího syna Václava, jenž se chtěl podívat s preceptorem přes Hamburk do Holandska. 13. XI. 1633 byl se svou manželkou km. synu Petra Kelbla v Perně, viz Teplý 1900, str. 95. Jeho statky v Čechách byly mu saským vojskem vypleněny a potom r. 1634 zkonfiskovány. R. 1634 onemocněl v Litom. při návštěvě v Čechách a zemřel v Perně. Pochován byl 23. VIII. 1634 v drážďanském kostele sv. Žofie. Viz Gottl. Oettrich, Verzeichnis derer in der Sophienkirche Begrabenen, 1704 (k r. 1634); Lippert, Gesch. v. Leitm., str. 425; Schmertosch 1901, str. 300, 306, 310, 312; týž, 1902, str. 234/35 Bílek, Konf. str. 912. — Jeho vdova žila v rodinném domě v Drážďanech, kde zemř. r. 1664 a pochována taktéž v kostele sv. Žofie. R. 1653 hlásili se nejmladší synové Karel a Volf Rudolf ve Vídni o vrácení konfiskovaného jmění; kurfiřt jejich prosbu horlivě podporoval.

z Vřesovic Kysperský Jan Ilburk, z Černčic v žateckém kraji, km. synu Mat. Jandy v Perně 16. VIII. 1629, byl r. 1631 v Žandavě. R. 1636 byl se ženou Kateřinou, roz. Kostomlatskou, a 6 dětmi (Jiří Vojtěch, Karel, Jan Ilburk, Gustav Adolf, Voršila a Amalie Sabina) v Königsteinu. 1638 a 1644 žádal kurfiřta o přimluvu; vypravuje, že koupil r. 1621 od strýce Volfa st. z Vřesovic 3 dvory, které přešly na Jindřicha z Kolovrat, který však nechce o jeho nárocích ničeho vědět. Často prosil o pas do Čech; ještě jako 73letý stařec žádal pro ženu a děti beneficium restitutionis in integrum. Zemřel v Perně 29. XI. 1655; vdova Kateřina tamže 19. IX. 1656. Ostatní členové rodiny žili v Königsteinu. Bílek, Konf., str. 916; Schmertosch 1902, str. 237/38.

Voršovská (? Frau Dorothea Worsoskin von Prag). Zemřel jí synáček r. 1629; za hrob 34 gr. Km. byla 24. III. 1637 synu Prokopa Syrůčka. Pohř. 7. I. 1638. Manž. Voršovského Tobiáše.

Voršovský z Těšetína Tobiáš, měšťan z N. m. pr., žil od r. 1629 se ženou a dvěma dcerami v Perně. R. 1632 psal komisi: dům jeho v Praze, který patří manž. Dorotě a nevlastní dceři, byl poškozen ohněm; ostatní majetek jeho manželky byl konfiskován při smrti jejího prvního manžela, M. Jana Libertina. Dcera mu umř. 15. VIII. 1632; zápis v matrice zní pouze: ein

böhm. Medel bei Jonas Hegenbart, kdežto v účtech kostelních se praví k 14. VIII.: Tobias Wersoffsky Töchterlein bei Jonas Hegenbart. 4. VI. 1635 byl obviněn z kalvinství, viz Nosidlo str. 78; bratr jeho se zdržoval tehdy v Holandsku. R. 1637 podepsal suplikaci. Zemř. v Žitavě r. 1641, viz Morávek, Nachträge, str. 119. Srv. Pescheck, Exul., str. 137; Bílek, Konf., str. 326, 908; Schmertosch 1902.

Vtelenská ze Vtelna, Lidmila, roz. Schönova ze Schönavy, podepsala r. 1637 se svou osiřelou dcerou supliku. Schmertosch 1902, str. 239.

Vtelenský ze Vtelna Jiří napsal do zápisníku Mladotova v Perně 13. VIII. 1629: Pietas virtutum basis, viz Holínová 1909, str. 139. Žil tu se svou ženou Magdalenou, roz. Zeidlicovou ze Šenfeldu, a s dcerou. Choť jeho zesnula tu 26. I. 1629, při čemž dáno za hrob 8 tol. Srv. Bílek, Konf., str. 930; Schmertosch 1902, str. 239.

Wurtzenbaumová Lidmila ze St. m. pr., km 20. X. 1632 dceři Jana Vodháje a 30. XII. 1636 synu exulanta z Prahy.

Vyskočilka Dorota navštívila z Perna trh v Litom. a byla tu uvězněna r. 1631. Bílek, Ref., str. 89.

Zádolský Jan, z Dobrušky, farář, obdržel v l. 1628/29 almužnu v Perně. Srv. Roštlapil, Paměti Dobrušky 1887, str. 29, kde praví, že se jako farář meziříčský po vyhlášení vypovědacích dekretů zdržoval po nějakou dobu tajně v Dobrušce, a že rada městská na dopis hejtmana z Opočna odpověděla r. 1625, že se u nich kněží podobojí nezdržují.

Zahrádka Cyprian, městský písař z N. m. pr. Pohř. 9. II. 1629; za hrob 1 tol. 4 gr. Měl české pohřební kázání.

Zahrádková Lidmila z měst pražských uvězněna r. 1631 na trhu v Lit., kamž přišla z Perna. Bílek, Ref., str. 89.

Zanecke Mat., z Ústí. Pohř. 21. I. 1632; za hrob nic.

Záruba z Hustřan Jan s manželkou Alžbětou km. 13. XI. 1633 kmotrem synovi Petra Kelbla, viz Teplý 1900, str. 95. Služebná Alžběty, roz. ze Sternberka, pohř. 24. III. 1634. Srv. Líva, Příspěvky, I. c., IX, 1935, str. 72 a j.

Zbytková z Greifenberka Salomena, z Prahy, vdova po Václ. Zbytkovi, odkazuje r. 1629 v Perně česky všechen svůj pohyblivý i nepohyblivý majetek v městech pražských svému nevlastnímu synovi Lorenci Vodháje a své vlastní sestře Anně Vokounové, viz Doerr 1900, str. 3. Jediný dům na St. m. pr. odkázala vnukovi Karlu Trubkovi z Rovin. Pohř. 7. června 1629; za hrob 1 tol. 4 gr.; v účtech kostelních: Zbytková z Greifenberku. Srv. Líva, Příspěvky, I. s., IX, 1935, str. 20 a j.

Zeidlic z Šenfeldu Ladislav, císař. appell. rada, prosil o přijetí do Saska r. 1623; dostal povolení pro Perno, viz Müller, Ohlášení VIII. J. S. Kozák v Lejdě věnoval mu r. 1631 svou práci: Discursus. 31. X. t. r. vrátil se na svůj statek Encovany, které mu byly konfiskovány, s vojskem saským a psal odtamtud kurfiřtovi: r. 1622 přešly Encovany skrze praktiky knížete Lobkovic a jeho strany a na nařízení kníž. Lichtensteina v držení kněžny Lobkovicové; a od té chvíle museli přijati jeho dědiční poddaní, kteří byli, co lidská paměť sahá, evangelíky, katolické náboženství. Císař prý sice poručil i Lobkovicovi i Lichtensteinovi, že mu jakožto nevinnému starému císař. služebníkoví má býti jeho majetek vydán, ale nespomáhá to nijak a on musí opět s prázdnýma rukama do exilu odejít. Prosil o ochranu: je stár a poslední svého rodu. Srv. Schmertosch 1902, str. 186/87; Líva, Příspěvky, I. c., IX, 1935, str. 303 a j.

Zeidlicová z Šenfeldu Magdalena, provdaná za ryt. Jiřího Vtelenského ze Vtelna, pohř. 26. I. 1629. Její náhrobní nápis u Feyerfeila, str. 12. Srv. Bílek, Konf., str. 918, 930.

Zeltowitz ? Viz Pescheck, Exul., str. 161.

Zigler Jan, ze Sušice. Nar. se mu syn; km. byli: Mat. Švík z Lukonos, lékárník z Prahy; Lebceltnera Krištofa manželka, z Prahy.

Zimmermann Václav, z Nov. m. pr., pohř. 24. VIII. 1630; za hrob 34 gr.

Zinkeisen Jindřich, hodinář z Prahy. Pohř. 9. III. 1634.

Zlatnický (? Ladinski) *Pavel*, ze St. m. pr., pohř. 11. X. 1631.

Zygel (Sigel, Siegel) z *Chocenic Jiří st.*, z N. m. pr., byl 29. VI. 1630 km. synovi Jindř. Žežuly a 1. VII. 1630 km. dceri Jindř. Vodňanského. R. 1631 žil s jedním synem, s 3 dcerami a 2 tetami v Perně. Výpůjční komisi psal r. 1632, že mu bylo na zprávu několika závistivých lidí jeho jmění konfiskováno. Jemu, starci 70letému, a jeho šesti dětem nezbylo ničeho, ač o to úpěnlivě prosil. 4 léta žije v exilu a nemá naději na nijakou pomoc. Srv. Schmertosch 1902, str. 247; Bílek, Konf., str. 936. O jeho vnukovi Karlu Krištofu Zygelovi, studujícím ve Vitenberce, jenž se narodil v Míšni, viz též Schmertosch 1902, str. 247; Líva, Příspěvky, I. c., IX, 1935, str. 136 a j.

Zwillich (Zwillichius) *Martin*, z Prahy. Pohř. mu 29. VIII. 1631 synáček.

Žák (?) *Adam*, z Litom. Pescheck, Exul., 37 píše: Zchacki Adam 1627; týž, Gegenref. II, 521: Zacky Ad.; podobně matrika. Nar. se mu 14. V. 1626 syn Jiří, km.: Oldřich Slepíčka z Lit. a Regina Žďárská z Lit.

Žák (?) Jan, z Lit., km. 30. IX. 1632 dcři Sam. Schwartze.
Žatecká (Ziadezki) M., z Nov. m. pr., žena M. Václava Žateckého, viz Pescheck, Exul., str. 37, 161; týž, Gegenref. II, str. 524.

Žatecký Václav, syndikus z N. m. pr., prodal r. 1628 svůj dům v Praze a odešel do Perna, kde byl zvolen kurátorem církve české. 16. X. 1627 zemřela mu zde žena, která jej v odchodu do Saska předešla. 19. IV. 1630 byl km. synovi Václ. Hájka z Prahy. Podepsal též patent o almužnu, viz Nosidlo, str. 61. R. 1639 odešel z Perna a odebral se přes Žitavu do Drážďan. R. 1645 byl svědkem při kšaftování Jana Sojky z Lit., viz Doerr 1900, str. 13; 27. III. 1650 byl zvolen v prvním obecním shromáždění církve, jež se odbývalo v bytě českého faráře Jana Hartvíka, za dozorce v církvi. Srv. Bílek, Konf. 1026; Líva, Příspěvky, I. c., IX, 1935 str. 181 a j.

Žďárská Regina, z Litoměřic, km. 14. V. 1626.

Želinský (Schilentzky) ze Sebužina Jan odešel r. 1629 s dvěma dcerami z Ústí n. L. do Perna. Jak r. 1632 komisi psal, neměl v Čechách žádný statek; jeho celým jméním byl dům v Ústí n. L., který mu městská rada zkonfiskovala. Má něco naspořených peněz půjčeno, ale po 10 let nedostává úroků. Žije s povolením kurfiřta v Perně, kteréžto město mu prokázalo mnoho dobrodiní. Prosby ke kurfiřtu posílá ještě 1636 a 1637. Byl kmotrem synovi Petra Kelbla 13. XI. 1633, viz Teplý 1900, str. 96 (Selinský). Jím rodina vymřela. Srv. Bílek, Konf., str. 1275; Schmertoch 1902, str. 243; Ottův N. Slovn. 27, str. 774. Jeho choť pohř. 22. IX. 1625; měla pohřební kázání.

„*pán ze Žerotína*“ byl podle Teplého 1900, str. 95 kmotrem synovi Petra Kelbla 13. XI. 1633. V matr. k 13. XII. 1633 se praví: F. v. Scherotin, t. j. paní ze Žerotína.

Žezule (?) Tzschesule) Jindřich, z Prahy, 20. III. 1629, km. synu Mat. Donáta. 29. VII. 1630 se mu nar. syn Jan Viktorýn; km. Jiří Zygel z Chocenic, Viktorýn Ferd. Domažlický von Siferdelfeld, a pí Koutská z Veisenburku. Syn mu umřel 30. VII. 1632. Dcera jeho byla km. synu Jiřího Nikla 17. X. 1628. O jeho výslechu před odchodem do Saska, viz ruk. archivu města Prahy 817, I. 1 ad.; Líva, Příspěvky, I. c., IX, 1935, str. 235 a j.

Žižka (Zischka) Nykodem, malíř z Prahy. Pohř. mu dceruška 2. IX. 1632; za hrob 34 gr.

Živnůstka Jan, malíř; žena jeho zemřela v Perně 2. října 1628. Za hrob nedáno nic. Srv. Líva, Příspěvky, I. c., IX, 1935, str. 119, 354.

HISTORICKÉ JMÉNO A ČSL. ZÁKONY

Zákonem z roku 1918, Sbírkou zákonů a nařízení § 61 (1918) a § 243 (1920) bylo zrušeno šlechtictví. Všechny rodové výsady a právní přednosti byly tímto škrtnuty a zákon zakazuje užívati formy šlechtických titulů a vše, co s tím ukazuje na šlechtický původ a je prozrazuje. Nový právní demokratický řád staré stupně šlechtické neuznává, přihlížející k jejich právní stránce. Byla to politická mocenská stránka, která starý řád právní nově formuluje. Odstranění posledních výsad šlechtických jako výraz osvětového procesu nestálo posléze v odporu s povahou šlechtictví. Spíše byla zde dotčena kultura dějinná a památková. Právník s lehkostí řešil daný úkol nové doby v obnoveném státě, ne však historik, který se nevyrovnal s otázkou bývalého šlechtického jména jako genealog. Historická stará jména rodová mají mizeti. Právní stránka jest odbyta a vyřešena. Není však obhájeno právo na rodinné jméno, třeba stoletími držené, není upravena otázka konservační památková.

Památkové zákony nejsou úplně, jejich významnou mezeru tvoří právě zachování historických rodinných jmen. Vždyť nutno uvážití a uznati, že historické rodinné jméno jest památkou, jako jí je obraz, socha, architektura, kniha či listina a jiné předměty. Znaky historické jsou hájeny jako součásti a pojmy výtvarné. Právnícká osoba nebo majitelé chráněných objektů zákonem, musí prokazovati věci povinnou péči. Musí je udržovati a chrániti. Jinak je tomu s historickým rodovým jménem vázaným a spojeným s určitými dějinnými, často velmi významnými a význačnými fakty, charakteristického rázu a druhu. Historické rodové jméno jest dosud zachováno pouze včetně s památkovým předmětem: stavbou, sochou, listinou a pod.

Není však historické jméno chráněno jako zvláštní samostatný objekt. Stavba, socha, kniha a pod. jest udržována ve stavu, který vylučuje veškeré poškození a zkázu. Tyto předměty připomínají uměleckou neb historickou, často obojí, cenu, a proklamují, aby hodnoty objektu nebyly nejen porušeny, ale i zapomenuty. Nikdo z majitelů přímých, zakladatelských, nebude si zajisté činiti právně majetkových nároků na stavební památku, než jak tomu jest u historického jména rodového.

Historického jména rodového mohl by se posléze i snad dovolávati ten, jak se i dělo, kdo k tomu nemá žádného sebe-menšího důvodu a nároku. Historické jméno rodové jest také hodnota, mravní hodnota národní. Není příčin, aby starým českým jménům rodovým mělo se dáti zapomínati. Tvořilať součást české a slovenské kulturní a státní oblasti, jsouce spjata s akty a fakty státní samostatnosti.

Historické rodové jméno není již více výsadou a sociální nespravedlností, není nesrovnalostí, jest výrazem kulturní a rodové piety, ke kterým ale dnešní zákon nepřihlíží. Potomci starých českých rodů včetně exulantů a pokutovaných Habsburky, jistě mají také právo, aby byli držiteli plných svých zděděných historických jmen, kterýž nárok posléze jim neupíral starý, rakouský režim. Svoboda, volnost myšlení a projevu, která zvláště podporuje a zesiluje pojem naší státnosti, udržujíc kulturní pojmy historických hodnot nicméně i zvláštní piety hodných, zdůvodňuje plnoplatně ochranu a zákonně užívání historických jmen.

Obnovení zákonného užívání bylo by moudrým státnickým aktem, majícím ozvěnu v zahraničí, zesílením prestiže, domyšlením zákona, posílením státní myšlenky, již chceme žítí, pracovati a sloužiti. Vše pro náš stát! I sociální slabý a nemajetný jeho příslušník dědic po předcích historického jména přispěje mravně hodnotou státotvorné myšlenky společně se zákonem památkovým a zákonem upevňujícím stabilitu státu vně i uvnitř.

Staré rodinné jméno historické budiž zákonem uvedeno a obnoveno právní praksí a chráněno památkovým zákonem!

RODOPISNÉ ROZHLEDY.

Dne 10. června dožil se 70 let známý schwarzenberský archivář *Dr. Josef Salaba*.

Dne 2. října zemřel v Tochovicích u Břežnice velkostatkář *Dr. Bedřich Schwarzenberg* zasloužilý předseda Zemědělské rady a český politik.

Na den 9. října připadlo 300. výročí smrti slavného pána českého *pána Karla staršího ze Žerotína*, jenž narodil se v Brandýse nad Orlicí 14. září 1564 a zemřel v Přerově na Moravě 9. října 1636.

Časopis Společnosti přátel starožitností československých v Praze, roč. XLIV, č. 3 řídí *Dr. Josef Pelikán* v Praze-Vršovcích, Třebízského 3, přináší článek *Dr. Jos. Kliky* „K šedesátinám *Kamila Krofity*“, *Dr. J. V. Šimáka* „Vzpomínka na † *Ant. Rezka*“, *Dr. Josefa Pelikána* „Příspěvky k životopisu a dílu *Boh. Balbína*“, *Dr. Miloslava Volfa*

„Příspěvky k historii obchodních styků s cizinou ve středověku“, Cyrila Merhouta „V domě U Malířů“ a Ladislava Horáka „Příspěvky k starému rodopisu moravskému“, v němž pojednává se o pánech z Miroslavě a Myslihořic a pánech z Trnavy a Frejštejna.

Jihočeský sborník historický vyd. Jihočeská společnost pro zachování husitských památek v Táboře, red. Roman Cikhart a Dr. F. M. Bartoš, ročník IX. Pro rodopisce mají význam články Dr. Bartoše: Rodičtě Jakoubka ze Stříbra, neznámý životopis Husův z doby předbělohorské a o Husových rodičích, články R. Cikharta: Z trhových zápisů nejstarší gruntovní knihy tábořské, Borotínský primas Mikuláš Kostecký a Z minulosti mlýna na Lapáčku, dále Františka Teplého: Některé staré záznamy o Bernardicích a okolí.

Václav Davídek: Staré časy Spálenopoříčska do roku 1848. I. část: Přehled vývoje kraje. Vydáno nákladem Spolku rodáků a přátel města Spáleného Poříčí a okolí v Praze 1935.

Kraj tento prostírá se v jihozápadních Čechách na Plzeňsku v Podbrdsku v údolích od Úslavy podél Bradavy a potůčků do brdských hor a lesů ke Kokšínu a Třemšínu. Autor probírá dobu předhistorickou i historickou, v níž probírá jednotlivá panství i jejich majitele, jednotlivé farnosti i školy, takže kniha skýtá krásný obraz dob minulých.

Sudetendeutsche Familienforschung vydává Zentralstelle für sudetendeutsche Familienforschung v Ústí nad Labem, red. Dr. F. J. Umlauft a Dr. F. J. Wunsch. IX. ročník, sešit 1. Zajímavé články: Evangelické křty dětí chebských od 1626 až 1650 a sňatky z Chebska od 1600 až 1670 od Ing. E. Günthera, Žatečtí novoobčané (1571—1726) od Dr. R. Wenische, Cizí snoubenci z oddací matriky fary děčínské (1597—1784) od Maxe Müllera v I. matrice mrtvých (1689—1740) ve Smržovce přicházející jména rodinná od Fr. Pohla.

Dr. V. J. Matina.

ZASLANÉ PUBLIKACE.

Jihočeský sborník historický vyd. v Táboře, ročník IX., 1936.

Časopis Společnosti přátel starožitností v Praze, ročník XLIV., č. 3.

Sudetendeutsche Familienforschung, ročník 9, sešit 1, v Ústí nad Labem.

Numismatické zprávy, roč. 3, čís. 13 a 14, Praha II. Vojtěžská 15.

Popis obyvatelstva hlav. města Prahy z r. 1770. I. Staré Město, napsal PhDr. Eduard Šebesta. rejstříky opatřil PhDr. A. Krejčík, vydala Českoslov. společnost rodopisná Praha II., Na Těšnově. Archiv ministerstva zemědělství.

Familiengeschichtliche Blätter — Deutscher Herold — roč. 34, sešit 9, 10, 11. Leipzig, Deutscher Platz, vyd. Zentralstelle für deutsche Personen und Familiengeschichte.

Mitteilungen des Roland, Verein für Sittenforschung und Wappenkunde, Dresden Taschenberg 3, roč. 21, sešit 4, 5 a 6.

Familie und Kultur, 2. roč., sešit 5, vyd. Herbert Mansfeld, red. Hans Swoboda, Wien 14, Märzstrasse 61.

Ahnen und Enkel, red. Ernst Seidl, Linz, Raimundstrasse 10. Verwaltung: Wien IX., Währingerstrasse 23, ročník III, sešit 6—11.

ZPRÁVY SPOLKOVÉ.

Vedle schůzí výborových konány každé úterý schůze členské v obecním domě hlav. města Prahy, v přízemí kavárny v pravém boxu. — Aby usnadněno bylo členům pátrání v matrikách, prosí výbor o laskavé přihlásky těch, kdož v rozsahu svého působitě chtěli by buď bezplatně nebo za mírný poplatek obstarati čas od času matrikální výpisy. Adresy pracovníků buďtež udány na kancelář Jednoty v Praze II., v Jirchářích č. 10. — Dne 29. prosince pořádala Jednota v katedrále sv. Víta v Praze slavnost položení věnce na mausoleum Karla IV. k výročí dne jeho smrti. Po velebném chorálu svatováclavském, jež zahrál na varhany prof. Janda, vzpomněl v pročitěné řeči kanovník metropolitní kapituly Dr. Čihák, jak 29. listopadu 1378 smutně rozezvučely se pražské zvony hlásající smrt Otce vlasti císaře a krále Karla IV., a jak několik dní nato promluvil k národu ve chrámu svatovítském tklivou pohřební řeč druhý arcibiskup pražský Jan Očko z Vlašimi, v níž ocenil veliké jeho zásluhy. Pánové Cidlinský a Přeč položili věnec na mausoleum, načež po modlitbě k ukončení slavnosti zahrál prof. Janda národní hymny a účastníci odebrali se do nově zřízené hrobky královské. Čestnou stráž u mausolea stála s tasenou šavlí Národní garda č. 1 a selská jízda, s prapory pak z mladého národního sjednocení Tábor Julia Zeyera z Liboce, Tábor koruny svatováclavské a Šedá legie, dále Vlajka a Mladá generace N. O. F. Z ostatních korporací vyslaly delegace: Rodopisná společnost, Okresní sdružení republikánského dorostu čsl. venkova ve Velké Praze, Sdružení agrárních akademiků, Spolek rodáků Spálenopoříčských, Krojová družina československá a Lumír, zpěvácký spolek v Praze III. — Slavnost bude každým rokem tradičně slavěna.

OBSAH:

	Str.
Dr. V. J. Matina: PhDr. Jan Rejsa	31
Dr. Josef Volf: Čeští exulanti v matrikách perenských . . .	32
PhDr. Jan Rejsa: Historické jméno a čsl. zákony	41
Dr. V. J. Matina: Rodopisné rozhledy	42
Zaslané publikace	43
Zprávy spolkové	44

P R A H A 1936

NÁKLADEM „JEDNOTY STARÝCH ČESKÝCH RODŮ“
V PRAZE II., JIRCHÁŘE 10.
KNIHTISKÁRNA „ORBIS“, PRAHA XII.